

32002R1592

7.9.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 240/1

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1592/2002

ze dne 15. července 2002

o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V civilním letectví by měla být vždy zajištěna vysoká a jednotná úroveň ochrany evropských občanů přijetím společných bezpečnostních pravidel a opatření zajišťujících, že výrobky, osoby a organizace ve Společenství vyhovují těmto pravidlům a pravidlům přijatým k ochraně životního prostředí. To přispěje k usnadnění volného pohybu zboží, osob a organizací v rámci vnitřního trhu.

(2) Proto mají výrobky letecké techniky podléhat osvědčování, aby bylo ověřeno, že vyhovují základním požadavkům na letovou způsobilost a ochranu životního prostředí vztahujícím se k civilnímu letectví. Do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost by měly být vypracovány vhodné základní požadavky zahrnující vydávání licencí k provozování letadel a letových posádek a toto nařízení by se mělo vztahovat na letadla třetích zemí a poté na jiné prvky v oblasti bezpečnosti civilního letectví.

(3) S cílem reagovat na rostoucí obavy o zdraví a pohodu cestujících během letů je nezbytné vyvíjet konstrukce letadel, které lépe chrání bezpečnost a zdraví cestujících.

(4) Měla by být neprodleně přijímána opatření na základě výsledků vyšetřování leteckých nehod, zejména vztahující se k vadné konstrukci letadla nebo provozním záležitostem, aby bylo obnovena důvěra zákazníků v leteckou dopravu.

(5) Úmluva o mezinárodním civilním letectví, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1994 (dále jen „Chicagská úmluva“), jejímiž smluvními stranami jsou všechny členské státy, již stanoví minimální normy zajišťující bezpečnost civilního letectví a k němu se vztahující ochrany životního prostředí. Základní požadavky Společenství a pravidla přijatá k jejich provádění by měly zajistit, aby členské státy plnily své závazky sjednané v Chicagské úmluvě, včetně závazků vůči třetím zemím.

(6) Výrobkům letecké techniky, součástem a zařízení má být vydáno osvědčení, jakmile je zjištěno, že vyhovují základním požadavkům na letovou způsobilost a ochranu životního prostředí stanoveným Společenstvím v souladu s normami Chicagské úmluvy. Komise má být zmocněna k vypracování nezbytných prováděcích pravidel.

(7) Aby bylo dosaženo cílů Společenství v oblasti volného pohybu zboží, osob a služeb, jakož i cílů společné dopravní politiky, měly by členské státy bez dalších požadavků nebo hodnocení přijímat výrobky, součásti a zařízení, organizace nebo osoby, jimž bylo vydáno osvědčení v souladu s tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu.

(8) Je třeba stanovit dostatečnou pružnost, která má být zajištěna při řešení zvláštních okolností, jako jsou naléhavá bezpečnostní opatření nebo nepředvídané či omezené provozní potřeby, a pro dosahování stejné úrovně bezpečnosti pomocí jiných prostředků. Členské státy mají být oprávněny k udělování odchylek od požadavků tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu, pokud je působnost těchto odchylek přísně omezena a podléhá-li náležitě kontrole Společenství.

(9) Splnění cílů tohoto nařízení lze účinně dosáhnout prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi. V tom případě lze ustanovení tohoto nařízení a prováděcí pravidla k němu upravit prostřednictvím dohod uzavřených Společenstvím s těmito zeměmi. Nejsou-li takové dohody, mělo by být členským státům nicméně povoleno, aby s výhradou náležité kontroly Společenstvím uznaly schválení, která třetí země udělila cizím výrobkům, součástem zařízení, organizacím a personálu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 154 E, 29.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 221, 7.8.2001, s. 38.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 5. září 2001, (Úř. věst. C 72 E, 21.3.2002, s. 146), společný postoj Rady ze dne 19. prosince 2001 (Úř. věst. C 58, 5.3.2002, s. 44) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. dubna 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 18. června 2002.

- (10) Je nezbytné stanovit vhodná opatření jak k zajištění nezbytné ochrany citlivých bezpečnostních údajů, tak k poskytnutí dostatečných informací veřejnosti, pokud jde o úroveň bezpečnosti civilního letectví a s ním související ochraně životního prostředí, přičemž je třeba zohlednit nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾ a souvisejícím vnitrostátním právním předpisům.
- (11) Všechny oblasti v působnosti tohoto nařízení je třeba lépe uspořádat, aby určité úkoly dnes plněné na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni byly prováděné jediným specializovaným odborným subjektem. Vzniká tedy v rámci dosavadní institucionální struktury a rovnováhy pravomocí ve Společenství potřeba zřídit Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, která bude v technických záležitostech nezávislá a bude mít právní, správní a finanční samostatnost. K tomuto cíli je nezbytné a vhodné, aby byla subjektem Společenství, který má právní subjektivitu a vykonává prováděcí pravomoci svěřené mu tímto nařízením.
- (12) Aby agentura mohla být Společenství řádně nápomocna, měla by jí být povoleno rozvíjet své odborné schopnosti ve všech aspektech bezpečnosti civilního letectví a ochrany životního prostředí, na které se vztahuje toto nařízení. Měla by být nápomocna Komisi při přípravě nezbytných právních předpisů a pomáhat členskými státy a průmyslu při jejich provádění. Měla by být schopna vydávat specifikace pro schvalování a pokyny, činit technické nálezy, vydávat požadovaná osvědčení a být nápomocna Komisi při kontrole uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu, přičemž k plnění těchto úkolů by měla mít nezbytnou pravomoc.
- (13) Komise a členské státy mají být zastoupeny ve správní radě, aby účinně kontrolovaly funkce agentury. Správní radě by měly být svěřeny nezbytné pravomoci k sestavování rozpočtu, ověřování jeho plnění, přijímání příslušných finančních pravidel, zavedení průhledných pracovních postupů pro rozhodování agentury a jmenování výkonného ředitele. Rovněž je vhodné, aby bylo agentuře povoleno provádět výzkum a organizovat náležitou spolupráci s Komisí a členskými státy. Je žádoucí, aby agentura byla nápomocna Společenství a jeho členským státům v oblasti mezinárodních vztahů včetně harmonizace pravidel, uznávání schválení a technické spolupráce a aby byla oprávněna k navázání odpovídajících vztahů s leteckými úřady třetích zemí a mezinárodními organizacemi příslušnými v záležitostech v oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (14) Veřejný zájem vyžaduje, aby agentura při svých akcích týkajících se bezpečnosti vycházela pouze z nezávislých odborných posudků, za přísného uplatňování tohoto nařízení a pravidel přijatých Komisí k jeho provedení. Proto by měla být všechna rozhodnutí agentury týkající se bezpečnosti učiněna výkonným ředitelem, který má mít dostatečnou pružnost k získávání doporučení a k organizování vnitřního chodu agentury. Pokud však agentura vypracuje návrh pravidel obecné povahy, která mají být prováděna vnitrostátními orgány, musí mít členské státy možnost účastnit se se rozhodovacího procesu.
- (15) Je nezbytné zajistit, aby osoby postižené rozhodnutím agentury mohly využít nezbytné opravné prostředky způsobem odpovídajícím zvláštní povaze oblasti letectví. Vhodný mechanismus odvolání má být stanoven tak, aby rozhodnutí výkonného ředitele mohlo být předloženo k specializovanému odvolacímu senátu, jehož rozhodnutí by mohla následně být předmětem řízení před Soudním dvorem.
- (16) Aby byla zaručena plná samostatnost a nezávislost agentury, měl by jí být přidělen samostatný rozpočet s příjmy pocházejícími hlavně z příspěvku Společenství a z poplatků placených uživateli systému. Jde-li o příspěvek Společenství a jakékoli ostatní dotace hrazené ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, měl by být použitelný rozpočtový proces Společenství. Revizi účtů by měl provádět Účetní dvůr.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijímána v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (18) Protože cílů navržené činnosti, zejména zřízení a jednotného uplatňování společných pravidel v oblasti civilního letectví a ochrany životního prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů celoevropské oblasti působnosti tohoto nařízení, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství v souladu se zásadou subsidiarity přijmout opatření podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (19) Před zřízením jakýchkoli místních úřadoven agentury by měla být stanovena obecná pravidla objasňující, jakým požadavkům je třeba vyhovět a jaký příspěvek musí zúčastněný členský stát poskytnout.
- (20) Uznává se, že má být získána účast evropských zemí, které nejsou členy Evropské unie, aby se zajistil odpovídající celoevropský rozměr usnadňující zlepšení bezpečnosti civilního letectví v celé Evropě. Evropské země, které uzavřely se Společenstvím dohody, jimiž se zavázaly provést a uplatňovat *acquis communautaire* v oblasti působnosti tohoto nařízení, by se měly způsobem určeným v rámci těchto dohod k úsilí Společenství připojit.
- (21) Obecným cílem je, aby dosavadní funkce a úkoly členských států, včetně úkolů a funkcí plynoucích z jejich spolupráce prostřednictvím sdružených leteckých úřadů, byly na agenturu převedeny účinně, bez jakéhokoli snižování vysoké úrovně bezpečnosti a bez jakéhokoli nepříznivého vlivu na časové plány vydávání osvědčení. Je třeba přijmout vhodná přechodná opatření.
- (22) Toto nařízení stanoví náležitý a úplný rámec pro vydávání environmentálních osvědčení výrobků letecké tech-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

niky a pro definování a plnění společných technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví. Směrnice Rady 80/51/EHS ze dne 20. prosince 1980 o omezování emisí hluku podzvukových letadel ⁽¹⁾ a příloha II nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví ⁽²⁾ by proto měly být v patřičnou dobu zrušeny, aniž by byla dotčena platnost osvědčení výrobků, osob a organizací již vydaných v souladu s uvedenými právními akty.

- (23) Toto nařízení se použije na jakoukoli jinou oblast se vztahem k bezpečnosti civilního letectví na základě budoucího návrhu Komise v souladu se Smlouvou,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZÁSADY

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na
 - a) konstrukci, výrobu, údržbu a provoz výrobků letecké techniky, součástí a zařízení, jakož i na personál a organizace účastníci se konstrukce, výroby a údržby těchto výrobků, součástí a zařízení;
 - b) personál a organizace účastníci se provozu letadel.
2. Toto nařízení se nepoužije, pokud se výrobky, součásti, zařízení, personál a organizace uvedené v odstavci 1 zabývají vojenskými, celními, policejními nebo podobnými službami. Členské státy se zavazují zajistit, aby tyto služby pokud možno braly patřičný ohled na cíle tohoto nařízení.

Článek 2

Cíle

1. Základním cílem tohoto nařízení je stanovit a udržovat vysokou a jednotnou úroveň bezpečnosti civilního letectví v Evropě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 18, 24.1.1980, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 83/206/EHS (Úř. věst. L 117, 4.5.1983, s. 15).

⁽²⁾ Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2871/2000 (Úř. věst. L 333, 29.12.2000, s. 47).

2. V oblasti působnosti tohoto nařízení jsou mimo jiné cíle tyto:

- a) zajistit vysokou a jednotnou úroveň ochrany životního prostředí;
- b) usnadnit volný pohyb zboží, osob a služeb;
- c) v procesech vydávání předpisů a osvědčení podporovat efektivnost nákladů a vyhýbat se duplicitám na vnitrostátní a evropské úrovni;
- d) pomáhat členským státům v jejich závazcích podle Chicagské úmluvy vytvořením základu společného výkladu a jednotného provádění ustanovení uvedené úmluvy a zajištěním patřičného zohlednění jejich ustanovení v tomto nařízení a v prováděcích pravidlech k němu, a
- e) podporovat na celém světě postoje Společenství v oblasti norem a pravidel pro bezpečnost civilního letectví při navazování vhodné spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

3. Prostředky k dosahování cílů stanovených v odstavcích 1 a 2 jsou

- a) vypracování, přijetí a jednotné uplatňování všech nezbytných aktů;
- b) uznávání bez dodatečných požadavků osvědčení, licencí, schválení nebo jiných dokladů vydaných výrobkům, personálu a organizacím v souladu s tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu;
- c) zřízení nezávislé Evropské agentury pro bezpečnost letectví;
- d) jednotné používání všech nezbytných aktů vnitrostátními leteckými úřady a agenturou v rámci jejich příslušných oblastí působnosti.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „soustavným dozorem“ úkoly, které mají být plněny k ověření, že podmínky, za kterých bylo osvědčení uděleno, jsou nadále plněny v celém průběhu jeho období platnosti, a přijímání jakýchkoli bezpečnostních opatření;
- b) „Chicagskou úmluvou“ Úmluva o mezinárodním civilním letectví, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1944, a její přílohy;
- c) „výrobkem“ letadlo, motor nebo vrtule;

- d) „součástmi a zařízeními“ jakýkoli přístroj, vybavení, mechanismus, součást, aparatura, součástka nebo příslušenství včetně spojovacího vybavení, které je využíváno nebo určeno k využití při provozu nebo řízení letadel za letu a je instalováno v letadle nebo k němu připojeno. Zahrnuje součásti trupu letadla, motoru nebo vrtule;
- e) „vydáním osvědčení“ každá forma uznání, že výrobek, součást nebo zařízení, organizace nebo osoba jsou v souladu s použitelnými požadavky, zejména ustanoveními tohoto nařízení a prováděcími pravidly k němu a vydání odpovídajícího osvědčení ověřujícího tento soulad;
- f) „kvalifikovaným subjektem“ organizace, která může plnit úkoly vydávání osvědčení pod kontrolou a v odpovědnosti agentury;
- g) „osvědčením“ jakékoli schválení, licence nebo jiný doklad vydaný jako výsledek vydávání osvědčení.

KAPITOLA II

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

Článek 4

Hlavní zásady a použitelnost

1. Letadla, včetně instalovaných výrobků, součástí a zařízení, která jsou:

- a) konstruovaná nebo vyrobená organizací, ve které agentura nebo členský stát zajišťuje bezpečnostní dozor, nebo
- b) registrovaná v členském státě, nebo
- c) registrovaná ve třetí zemi a užívaná provozovatelem, pro kterého některý členský stát zajišťuje dozor nad provozem;

musí vyhovovat tomuto nařízení, pokud jejich zákonný bezpečnostní dozor není delegován na třetí zemi a nejsou využívána provozovatelem ze Společenství.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na letadla uvedená v příloze II.

3. Tímto nařízením nejsou dotčena práva třetích zemí vymezená v mezinárodních úmluvách, zejména v Chicagské úmluvě.

Článek 5

Letová způsobilost

1. Letadla uvedená v čl. 4 odst. 1 musí splňovat základní požadavky letové způsobilosti stanovené v příloze I.

2. Shoda letadel registrovaných v členském státě a výrobků, součástí a zařízení instalovaných v nich se stanoví v souladu s tímto:

- a) výrobky mají osvědčení typu. Osvědčení typu a vydání osvědčení změn tohoto osvědčení typu včetně doplňkových osvědčení typu je vydáno, prokáže-li žadatel, že výrobek splňuje základní požadavky pro vydávání osvědčení typu podle článku 15 stanoveným za účelem zajištění souladu se základními požadavky uvedenými v odstavci 1, a nevykazuje-li výrobek žádné rysy nebo charakteristiky, které by jej činily nezpůsobilým k provozu. Osvědčení typu zahrnuje výrobek včetně jeho součástí a zařízení na něj instalovaných;
- b) součástí a zařízením lze vydat zvláštní osvědčení, prokáže-li se, že vyhovují jednotlivým specifikacím letové způsobilosti stanoveným pro dosažení shody se základními požadavky podle odstavce 1;
- c) každému letadlu lze vydat individuální osvědčení letové způsobilosti, prokáže-li se shoda s typovým provedením schváleným v osvědčení typu a příslušné dokumentaci a kontroly a zkoušky prokáží, že letadlo je ve stavu, který odpovídá bezpečnému provozu. Toto osvědčení letové způsobilosti zůstává platné tak dlouho, dokud není pozastaveno, odvoláno nebo ukončeno a dokud je letadlo udržováno v souladu se základními požadavky na zachování letové způsobilosti podle bodu 1.d přílohy I a prováděcích pravidel zmíněných v odstavci 4;
- d) organizace odpovědné za konstrukci, výrobu a údržbu výrobků, součástí a zařízení prokáží, že mají schopnosti a prostředky, aby dostaly odpovědnosti související s jejich výsadními právy. Není-li dohodnuto jinak, jsou tyto schopnosti a prostředky uznány schválením organizace. Výsadní práva udělená schválené organizací a oblast působnosti schválení jsou specifikovány v podmínkách schválení.

Dále:

- e) lze požadovat, aby členové personálu odpovídající za uvedení výrobku, součástí nebo zařízení do provozu po údržbě, byli držiteli příslušného osvědčení (dále jen „osvědčení personálu“);
- f) schopnost organizací pro výcvik personálu údržby, aby dostaly své odpovědnosti spojené s výsadními právy vztahujícími se k vydávání osvědčení podle písmene e), lze uznat schválením.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2

- a) lze vydat povolení k letu, prokáže-li se, že letadlo je schopné bezpečně vykonat základní let. Povolení se vydává s vhodnými omezeními, zejména v zájmu ochrany bezpečnosti třetích osob;
- b) omezené osvědčení letové způsobilosti lze vydat letadlu, pro které nebylo vydáno osvědčení typu podle odst. 2

písm. a). V tomto případě musí letadlo splňovat zvláštní technické podmínky letové způsobilosti a odchylky od základních požadavků podle odstavce 1 musí s ohledem na účel umožňovat zajištění dostatečné bezpečnosti. Letadla přicházející v úvahu pro tato omezená osvědčení a omezení užívání budou vymezena v souladu s prováděcími pravidly podle odstavce 4;

c) odůvodňuje-li to počet letadel stejného typu přicházejících v úvahu pro omezené osvědčení letové způsobilosti, lze vydat omezené osvědčení typu a stanovit vhodné základní požadavky pro vydávání osvědčení typu.

4. Komise přijme postupem podle čl. 54 odst. 3 prováděcí pravidla k tomuto článku, přičemž upřesní zejména

a) podmínky pro určení základních požadavků pro vydávání osvědčení typu, použitelné pro určitý výrobek, a pro oznámení těchto požadavků žadateli;

b) podmínky pro určení podrobných specifikací letové způsobilosti, použitelných pro určité součásti a zařízení, a pro oznámení těchto specifikací žadateli;

c) podmínky pro určení zvláštních specifikací letové způsobilosti, použitelných pro určitá letadla přicházející v úvahu pro omezené osvědčení letové způsobilosti, a pro oznámení těchto specifikací žadateli;

d) podmínky pro vydání a rozšiřování předepsaných informací, aby bylo zajištěno zachování letové způsobilosti výrobků;

e) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení osvědčení typu, omezených osvědčení typu, schválení změn osvědčení typu, jednotlivých osvědčení letové způsobilosti, omezených osvědčení letové způsobilosti, povolení k letu a osvědčení pro výrobky, součásti nebo zařízení včetně

i) podmínek trvání platnosti těchto osvědčení a podmínek jejich prodloužení, je-li jejich platnost omezena;

ii) omezení pro vydání povolení k letu. Omezení se týkají zejména

— účelu letu,

— vzdušného prostoru užitého pro let,

— kvalifikace letové posádky,

— přepravy jiných osob než letové posádky,

iii) letadel, která mohou využívat omezená osvědčení letové způsobilosti, a omezení s tím spojených;

f) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení schválení vydaných organizacím a požadovaných v souladu s odst. 2 písm. d) a f), a podmínky, za kterých tato schválení nemusí být vyžadována;

g) podmínky pro vydání, zachování, změnu, pozastavení nebo zrušení osvědčení personálu požadovaných v souladu s odst. 2 písm. e);

h) odpovědnosti držitele osvědčení;

i) jak se prokazuje shoda letadel podle odstavce 1 nezahrnutých do oblasti působnosti odstavce 2 nebo 3 se základními požadavky.

5. Při vypracovávání prováděcích pravidel podle odstavce 4 dbá Komise zejména na to, aby tato pravidla:

a) odrážela v současné době nejlepší technický stav a nejlepší praxi v oblasti letové způsobilosti;

b) brala v úvahu celosvětové zkušenosti s provozem letadel a vědecký a technický pokrok;

c) umožňovala bezprostřední reakci na zjištěné příčiny nehod a na vážné mimořádné události.

Článek 6

Základní požadavky na ochranu životního prostředí

1. Výrobky, součásti a zařízení musí vyhovovat požadavkům na ochranu životního prostředí obsaženým v příloze 16 Chicagské úmluvy ve znění z listopadu 1999, s výjimkou jejich dodatků.

2. Postupem podle čl. 54 odst. 3 lze odstavec 1 tohoto článku upravit, aby byl v souladu s následnými změnami Chicagské úmluvy a jejích příloh, které vstoupí v platnost po přijetí tohoto nařízení a budou použitelné ve všech členských státech, pokud tyto úpravy nerozšíří oblast působnosti tohoto nařízení.

3. Postupem podle čl. 54 odst. 3 Komise stanoví prováděcí pravidla k odstavci 1, přičemž podle potřeby využije obsah dodatků uvedených v odstavci 1.

Článek 7

Letecký provoz a vydávání licencí letové posádky

Pokud jde o základní zásady, použitelnost a základní požadavky v oblasti působnosti čl. 1 odst. 1 písm. b), podá Komise v tomto ohledu co nejdříve vhodné návrhy Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 8

Uznávání osvědčení

1. Členské státy bez dalších technických požadavků nebo vyhodnocování uznávají osvědčení vydaná v souladu s tímto nařízením. Pokud je původní uznání vydáno k určitému účelu nebo účelům, každé následné uznání zahrnuje výlučně tentýž účel nebo účely.

2. Až do přijetí prováděcích pravidel podle čl. 5 odst. 4 a aniž je dotčen čl. 57 odst. 2 lze osvědčení, která nemohou být vydána v souladu s tímto nařízením, vydat na základě použitelných vnitrostátních předpisů.

Článek 9

Přijímání osvědčení vydaných třetí zemí

1. Odchylně od tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu může agentura nebo letecké úřady v členských státech podle dohod o uznávání uzavřených mezi Společenstvím a třetí zemí vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady této třetí země.

2. a) Neuzavřelo-li Společenství dohodu, může členský stát nebo agentura před vstupem souvisejících ustanovení tohoto nařízení v platnost po oznámení Komisi a ostatním členským státům vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných příslušnými orgány třetí země na základě dohody uzavřené mezi tímto členským státem a danou třetí zemí. Agentura může rovněž vydávat tato osvědčení v zastoupení kteréhokoli členského státu na základě dohody uzavřené jedním z členských států s danou třetí zemí.

b) Domnívá-li se Komise, že

— ustanovení dohody mezi členským státem a třetí zemí by nezajistilo úroveň bezpečnosti rovnocennou úrovni stanovené tímto nařízením a prováděcími pravidly k němu nebo že

— by tato dohoda vnášela mezi členské státy diskriminaci bez přesvědčivých bezpečnostních důvodů nebo by protirečila zahraniční politice Společenství vůči určité třetí zemi,

může postupem podle čl. 54 odst. 2 požadovat, aby daný členský stát dohodu upravil nebo pozastavil její uplatňování nebo jí vypověděl ve shodě s článkem 307 Smlouvy.

c) Členské státy učiní nezbytná opatření, aby vypověděly dohody co nejdříve po vstupu dohody mezi Společenstvím a danou třetí zemí v platnost, pokud jde o oblasti působnosti posledně jmenované dohody.

Článek 10

Ustanovení o odchylkách

1. Toto nařízení a pravidla přijatá k jeho provedení nesmějí bránit členským státům, aby bezprostředně reagovaly na bezpečnostní problémy týkající se určitého výrobku, osoby nebo organizace, na které se vztahuje toto nařízení.

Je-li bezpečnostní problém důsledkem

- a) nedostatečné úrovně bezpečnosti plynoucí z uplatňování tohoto nařízení nebo
- b) nedostatků tohoto nařízení nebo prováděcích pravidlech k němu,

oznámí členské státy agentuře, Komisi a ostatním členským státům neprodleně přijatá opatření a jejich důvody.

2. Postupem podle čl. 54 odst. 3 Komise rozhodne, zda je trvalé uplatňování opatření přijatých ve shodě s odstavcem 1 odůvodněno nedostatečnou úrovní bezpečnosti nebo nedostatky v tomto nařízení nebo v prováděcích pravidlech k němu. V tom případě přijme Komise rovněž nezbytná opatření za účelem změny daného pravidla. Je-li zjištěno, že opatření členského státu nejsou odůvodněná, členský stát je zruší nebo změní.

3. Členské státy mohou od plnění základních požadavků stanovených v tomto nařízení a v prováděcích pravidlech k němu udělit odchylky v případě dočasných nepředvídaných naléhavých provozních okolností nebo provozních potřeb, není-li tím nepříznivě postížena úroveň bezpečnosti. Agentuře, Komisi a ostatním členským státům jsou tyto odchylky oznámeny při opakování nebo jsou-li uděleny na dobu delší než dva měsíce.

4. Jsou-li opatření, o kterých rozhodl členský stát, méně omezující než použitelné předpisy Společenství, posoudí Komise, zda jsou odchylky v souladu se základním bezpečnostním cílem tohoto nařízení nebo jakékoli jiné právní normy Společenství. Nejsou-li udělené odchylky v souladu se

základními bezpečnostními cíli tohoto nařízení nebo jakékoli jiné právní normy Společenství, přijme Komise rozhodnutí postupem podle čl. 54 odst. 4. V tom případě členský stát odchylku zruší.

5. Lze-li úrovně ochrany rovnocenné úrovni dosažené uplatňováním prováděcích pravidel k článkům 5 a 6 dosáhnout jinými prostředky, mohou členské státy bez diskriminace na základě státní příslušnosti udělovat schválení odchýlně od těchto prováděcích pravidel. V těchto případech oznámí daný členský stát Komisi úmysl toto schválení udělit a uvede důvody prokazující potřebu odchylky od daného pravidla a stanovené podmínky zajišťující dosažení rovnocenné úrovně ochrany.

6. Do tří měsíců poté, co členské státy podají Komisi oznámení v souladu s odstavcem 5, zahájí Komise řízení podle čl. 54 odst. 3 s cílem rozhodnout, zda schválení navržené v souladu s odstavcem 5 splňuje podmínky stanovené v uvedeném odstavci a zda může být uděleno. V tom případě oznámí své rozhodnutí všem členským státům, které jsou rovněž oprávněny uplatnit uvedené opatření. Na dané opatření se vztahuje článek 8. Odpovídající prováděcí pravidla lze rovněž změnit tak, aby odrážela toto opatření, přičemž se použijí průhledné postupy v souladu s článkem 43.

Článek 11

Informační síť

1. Komise, agentura a vnitrostátní letecké úřady si vyměňují veškeré informace jim dostupné v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu. Subjekty pověřené vyšetřováním nebo analýzou nehod a mimořádných událostí civilního letectví mají právo na přístup k uvedeným informacím.

2. Aniž je dotčeno právo veřejnosti na přístup k dokumentům Komise, jak je vymezeno v nařízení (ES) č. 1049/2001, přijme Komise postupem podle čl. 54 odst. 3 z vlastního podnětu opatření, aby zúčastněným osobám byly předávány informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Tato opatření, která mohou být hromadná nebo individuální, jsou založena na potřebě

- a) poskytnout osobám a organizacím informace, které potřebují k zlepšení bezpečnosti letectví;
- b) omezit šíření informací na to, co je vyloženě nutné pro účely uživatelů, aby byla zajištěna dostatečná důvěrnost uvedených informací.

3. Vnitrostátní letecké úřady přijmou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nezbytná opatření k zajištění dostatečné důvěrnosti informací, které získávají na základě odstavce 1.

4. V zájmu informování veřejnosti o obecné úrovni bezpečnosti zveřejňuje agentura každý rok bezpečnostní zprávu.

KAPITOLA III

EVROPSKÁ AGENTURA PRO BEZPEČNOST LETECTVÍ

ODDÍL 1

ÚKOLY

Článek 12

Zřízení a funkce agentury

1. Pro účely provádění tohoto nařízení se zřizuje Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“).
2. Pro účely zajištění řádného působení a rozvoje bezpečnosti civilního letectví agentura
 - a) se zabývá všemi úkoly, pokud jde o záležitosti v oblasti působnosti čl. 1 odst. 1, a zaujímá k nim stanoviska;
 - b) je nápomocna Komisi při přípravě opatření, která mají být přijata pro provedení tohoto nařízení. Obsahují-li tato opatření technická pravidla a zejména pravidla týkající se konstrukce, typu a provozních hledisek, nesmí Komise změnit jejich obsah bez předchozí koordinace s agenturou. Agentura rovněž poskytne Komisi nezbytnou technickou, vědeckou a správní podporu k plnění jejích úkolů;
 - c) přijímá nezbytná opatření v rámci svých pravomocí svěřených jí tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Společenství;
 - d) provádí kontroly a šetření nutné k plnění svých úkolů;
 - e) v oblasti působnosti vykonává v zastoupení členských států funkce a úkoly pro ně vyplývající z použitelných mezinárodních smluv, zejména Chicagské úmluvy.

Článek 13

Opatření agentury

Agentura podle potřeby

- a) vydává stanoviska určená Komisi;

- b) vydává specifikace pro vydání osvědčení, včetně kodexů letové způsobilosti a přijatelných prostředků prokazování shody, jakož i veškeré pokyny pro uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu;
- c) přijímá požadovaná rozhodnutí pro použití článků 15, 45 a 46.

Článek 14

Stanoviska, specifikace pro vydání osvědčení a pokyny

1. Aby agentura mohla být nápomocná Komisi při přípravě návrhů základních zásad, použitelnosti a základních požadavků, které mají být předloženy Evropskému parlamentu a Radě a při přijímání prováděcích pravidel vypracuje sama návrhy těchto materiálů. Návrhy agentura předkládá Komisi jako svá stanoviska.

2. V souladu s článkem 43 a prováděcími pravidly přijatými Komisí vypracuje agentura k použití v postupu vydávání osvědčení

- a) specifikace pro vydání osvědčení, včetně kodexů letové způsobilosti a přijatelných prostředků prokazování shody;
- b) pokyny.

Tyto dokumenty odrážejí současný nejlepší technický stav a nejlepší praxi v dané oblasti a jsou aktualizovány s ohledem na celosvětové zkušenosti s provozem letadel a na vědecký a technický pokrok.

Článek 15

Vydávání osvědčení letové způsobilosti a environmentálních osvědčení

1. S ohledem na výrobky, součásti a zařízení podle čl. 4 odst. 1, pokud je to vhodné a podle specifikace v Chicagské úmluvě nebo v jejích přílohách, vykonává agentura v zastoupení členských států funkce a úkoly státu týkající se konstrukce, výroby nebo registrace, vztahující-li se na schválení konstrukce. K tomuto cíli agentura zejména

- a) pro každý výrobek, pro který je požadováno osvědčení typu nebo změna osvědčení typu, určí a oznámí základ pro vydávání osvědčení typu. Základ pro vydávání osvědčení se skládá z použitelného kodexu letové způsobilosti, z ustanovení, pro která byla přijata rovnocenná úroveň bezpečnosti, a ze zvláštních jednotlivých technických specifikací, které jsou nezbytné, pokud na základě konstrukčních znaků určitého výrobku nebo na základě provozní praxe jsou ustanovení kodexu letové způsobilosti nedostatečná nebo nevhodná k zajištění shody se základními požadavky;

- b) pro každý výrobek, pro který je požadováno omezené osvědčení letové způsobilosti, určí a oznámí zvláštní specifikace letové způsobilosti;
- c) pro každou součást nebo zařízení, pro které je požadováno osvědčení, určí a oznámí jednotlivé specifikace letové způsobilosti;
- d) pro každý výrobek, pro který je v souladu s článkem 6 požadováno vydání environmentálních osvědčení, určí a oznámí příslušné požadavky na životní prostředí;
- e) sama nebo prostřednictvím vnitrostátních leteckých úřadů nebo kvalifikovaných subjektů provádí technické kontroly související s vydáváním osvědčení výrobkům, součástem a zařízení;
- f) vydává odpovídající typová osvědčení nebo související změny;
- g) vydává osvědčení pro součásti a zařízení;
- h) vydává příslušná environmentální osvědčení;
- i) mění, pozastavuje nebo ruší veškerá osvědčení, pokud podmínky, za nichž byla vydána, nejsou nadále splněny nebo pokud právníká nebo fyzická osoba držící osvědčení neplní závazky jí uložené tímto nařízením nebo prováděcími pravidly k němu;
- j) zajistí zachování funkcí letové způsobilosti souvisejících s výrobky, součástmi nebo zařízeními, kterým vydala osvědčení, včetně bezodkladné reakce na bezpečnostní problém, a vydávání a rozšiřování vhodných předepsaných informací.

2. Pokud jde o organizace, agentura

- a) sama nebo prostřednictvím vnitrostátních leteckých úřadů nebo kvalifikovaných subjektů vede kontroly a revize organizací, kterým vydává osvědčení;
- b) vydává a prodlužuje schválení
 - i) konstrukčním organizacím nebo
 - ii) výrobním organizacím umístěným na území členských států, pokud o to požádá dotčený členský stát nebo
 - iii) výrobním a údržbářským organizacím umístěným mimo území členských států;
- c) mění, pozastavuje nebo ruší schválení dané organizace, pokud podmínky, za nichž bylo vydáno, nejsou nadále splněny, nebo pokud daná organizace neplní závazky jí uložené tímto nařízením nebo prováděcími pravidly k němu.

Článek 16

Kontrola uplatňování pravidel

1. V oblasti působnosti čl. 1 odst. 1 provádí agentura normalizační inspekce za účelem sledovat uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu vnitrostátními leteckými úřady a podává o tom Komisi zprávu.
2. Agentura provádí s ohledem na cíle stanovené v článku 2 technická šetření za účelem sledovat účinnost uplatňování tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu.
3. Agentura je konzultována a vydává pro Komisi stanoviska pro účely článku 10.
4. Pracovní postupy agentury pro plnění úkolů podle odstavců 1, 2 a 3 podléhají požadavkům, které budou přijaty postupem podle čl. 54 odst. 2, při zohlednění zásad stanovených v článcích 43 a 44.

Článek 17

Výzkum

1. Agentura může rozvíjet a financovat výzkum, pokud se výslovně omezuje na zdokonalení činností v oblasti její působnosti, aniž je dotčeno právo Společenství.
2. Agentura koordinuje svůj výzkum a vývojové činnosti s výzkumem a vývojovými činnostmi Komise a členských států tak, aby zajistila, že politiky a akce jsou vzájemně návazné.
3. Výsledky výzkumu financovaného agenturou se zveřejňují, neprohlásí-li je za důvěrné.

Článek 18

Mezinárodní vztahy

1. V souladu s právními předpisy Společenství je agentura nápomocna Společenství a jeho členským státům v jejich vztazích se třetími zeměmi. Zejména je nápomocna při harmonizaci pravidel a vzájemného uznávání, jde-li o schválení dosvědčující uspokojivé uplatňování pravidel.
2. V souladu se souvisejícími ustanoveními Smlouvy může agentura spolupracovat s leteckými úřady třetích zemí a s mezinárodními organizacemi příslušnými pro záležitosti v oblasti působnosti tohoto nařízení, a to v rámci pracovních dohod s nimi uzavřených.

3. Agentura je členským státům nápomocna v plnění jejich mezinárodních povinností, zejména těch, které vyplývají z Chicagské úmluvy.

ODDÍL II

VNITŘNÍ STRUKTURA

Článek 19

Právní postavení, umístění, místní úřadovny

1. Agentura je institucí Společenství. Má právní subjektivitu.
2. V každém členském státě požívá agentura nejrozsáhlejší způsobilosti k právním úkonům, jakou přiznávají právní předpisy daného členského státu právními osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý nebo nemovitý majetek a může vystupovat před soudem.
3. Agentura může zřizovat své místní úřadovny v členských státech s výhradou jejich souhlasu.
4. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.

Článek 20

Zaměstnanci

1. Pro zaměstnance agentury platí služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství za účelem uplatňování tohoto služebního řádu a pracovního řádu, aniž je dotčeno použití článku 33 tohoto nařízení na členy odvolacích senátů.
2. Aniž je dotčen článek 30, vykonává agentura ve vztahu ke svým zaměstnancům pravomoci, které služební řád a pracovní řád svěřují orgánu oprávněnému ke jmenování.
3. Zaměstnanci agentury sestávají z přísně omezeného počtu úředníků přidělených nebo dočasně převedených Komisí nebo členskými státy pro plnění řídicích funkcí. Ostatní zaměstnanci zaměstnává agentura podle svých potřeb k vykonávání svých úkolů.

Článek 21

Výsady a imunity

Na agenturu se vztahuje protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 22**Odpovědnost**

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem použitelným pro smlouvu, o kterou se jedná.
2. Soudní dvůr Evropských společenství je příslušný rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti agentura v souladu se základními zásadami společnými právním řádům členských států nahrazuje jakoukoli škodu způsobenou jejími útvary nebo jejími pracovníky při plnění jejich povinností.
4. Soudní dvůr je příslušný pro spory vztahující se k náhradě škody podle odstavce 3.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců agentury vůči agentuře je upravena služebním řádem nebo pracovním řádem vztahujícím se na tyto zaměstnance.

Článek 23**Zveřejňování dokumentů**

1. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá na základě článku 290 Smlouvy, jsou v úředních jazycích Společenství vyhotovovány tyto dokumenty:
 - a) bezpečnostní zpráva uvedená v čl. 11 odst. 4;
 - b) stanoviska podávaná Komisi na základě čl. 14 odst. 1;
 - c) výroční souhrnná zpráva a plán práce podle čl. 24. odst. 2 písmena b) a c).
2. Překladatelské služby požadované pro činnost agentury poskytuje překladatelské středisko institucí Evropské unie.

Článek 24**Pravomoci správní rady**

1. Agentura má správní radu.
2. Správní rada
 - a) v souladu s článkem 30 jmenuje výkonného ředitele a na základě návrhu výkonného ředitele jmenuje ředitele;

- b) před 31. březnem každého roku schvaluje souhrnnou zprávu agentury za předchozí rok a předává ji Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a členským státům;
- c) před 30. zářím každého roku a po obdržení stanoviska Komise schvaluje plán práce agentury na příští rok a předává jej Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a členským státům; tento plán práce je schvalován, aniž je dotčen roční rozpočtový proces Společenství a legislativní program Společenství v souvisejících oblastech bezpečnosti letectví;
- d) po dohodě s Komisí schvaluje pokyny pro přidělování úkolů pro vydávání osvědčení vnitrostátním leteckým úřadům nebo kvalifikovaným subjektům;
- e) stanoví rozhodovací postupy výkonného ředitele podle článků 43 a 44;
- f) vykonává funkce vztahující se k rozpočtu agentury podle článků 48, 49 a 52;
- g) jmenuje členy odvolacího orgánu podle článku 32;
- h) vykonává disciplinární funkci vůči výkonnému řediteli a s jeho souhlasem též vůči ředitelům;
- i) vydává stanovisko o úpravě poplatků a plateb podle čl. 53 odst. 1;
- j) přijímá svůj jednací řád;
- k) rozhoduje o jazykové úpravě platné pro agenturu;
- l) podle potřeby doplňuje seznam dokumentů uvedený v čl. 23 odst. 1;
- m) stanoví organizační strukturu agentury a schvaluje personální politiku agentury.

3. Správní rada může podávat výkonnému řediteli doporučení ohledně jakékoli záležitosti výslovně se týkající strategického rozvoje bezpečnosti letectví, včetně výzkumu definovaného v článku 17.

4. Správní rada zřídí poradní orgán zúčastněných osob, který konzultuje před přijetím rozhodnutí v oblastech podle odst. 2 písm. c), e), f) a i). Správní rada může rovněž rozhodnout o konzultaci s poradním orgánem ohledně otázek podle odstavců 2 a 3. Správní rada není stanoviskem poradního orgánu vázána.

Článek 25**Složení správní rady**

1. Správní rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu a jednoho zástupce Komise. Proto každý členský

stát a Komise jmenuje jednoho člena správní rady a jednoho náhradníka, který tohoto člena zastupuje v jeho nepřítomnosti. Funkční období trvá pět let. Funkční období je obnovitelné.

2. Případná účast zástupců evropských třetích zemí a její podmínky jsou stanoveny v dohodách uvedených v článku 55.

Článek 26

Předsednictví správní rady

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Je-li předsedovi zabráněno věnovat se svým povinnostem, jeho místo z úřední moci zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy uplyne, jakmile skončí jejich členství ve Správní radě. S výhradou tohoto ustanovení trvá funkční období předsedy nebo místopředsedy tři roky. Funkční období jsou obnovitelná.

Článek 27

Schůze

1. Schůze správní rady svolává její předseda.
2. Výkonný ředitel agentury se účastní jednání.
3. Správní rada koná řádné schůze pravidelně dvakrát ročně. Navíc se schází z podnětu předsedy nebo na žádost nejméně jedné třetiny svých členů.
4. Správní rada může přizvat jakoukoli osobu, jejíž stanovisko může být důležité, aby se zúčastnila jejích schůzí jako pozorovatel.
5. Členům správní rady mohou být s výhradou jednacího řádu nápomocní poradci nebo odborníci.
6. Sekretariát správní rady zajišťuje agentura.

Článek 28

Hlasování

1. Aniž je dotčen čl. 30 odst. 1, přijímá správní rada svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů. Na požádání člena správní rady se rozhodnutí podle čl. 24 odst. 2 písm. k) přijímá jednomyslně.

2. Každý člen má jeden hlas. Výkonný ředitel agentury nehlasuje. V nepřítomnosti člena je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.

3. Jednací řád stanoví podrobnější uspořádání hlasování, zejména podmínky pro jednání člena v zastoupení jiného člena a jakékoli případné požadavky na usnášeníschopnost.

Článek 29

Funkce a pravomoci výkonného ředitele

1. Agenturu řídí výkonný ředitel, který je při výkonu svých funkcí zcela nezávislý. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci Komise a správní rady, nevyhledává ani nepřijímá výkonný ředitel žádné pokyny od jakékoli vlády ani od jakéhokoli jiného subjektu.

2. Evropský parlament nebo Rada může vyzvat výkonného ředitele agentury k podání zprávy o výkonu jeho úkolů.

3. Výkonný ředitel má tyto funkce a pravomoci:

- a) schvalovat opatření agentury definovaná v člancích 13 a 15 v mezích stanovených tímto nařízením, prováděcími pravidly k němu a veškerými použitelnými právními předpisy;
- b) rozhodovat o kontrolách a vyšetřováních stanovených v člancích 45 a 46;
- c) přidělovat vnitrostátním leteckým úřadům nebo kvalifikovaným subjektům úkoly při vydávání osvědčení podle pokynů správní rady;
- d) vykonávat jakékoli mezinárodní funkce a technickou spolupráci s třetími zeměmi v souladu s článkem 18;
- e) činit jakékoli nezbytné kroky k zajištění chodu agentury v souladu s tímto nařízením, včetně přijímání vnitřních správních pokynů a zveřejňování oznámení;
- f) připravovat každý rok návrh souhrnné zprávy a překládat ji správní radě;
- g) ve vztahu k zaměstnancům vykonávat pravomoci stanovené v čl. 20 odst. 2;
- h) v souladu s článkem 48 sestavovat odhady příjmů a výdajů agentury a v souladu s článkem 49 odpovídat za plnění rozpočtu;
- i) přenášet své pravomoci na zaměstnance agentury s výhradou pravidel, která budou přijata postupem podle čl. 54 odst. 2;

j) se souhlasem správní rady přijímat rozhodnutí o zřízení místních úřadoven v členských státech podle čl. 19 odst. 3.

Článek 30

Jmenování vyšších úředníků

1. Výkonného ředitele agentury jmenuje správní rada na základě zásluh a doložené způsobilosti a zkušenosti vztahující se k civilnímu letectví, nebo jej správní rada propouští na návrh Komise. Správní rada přijímá rozhodnutí tříčtvrtinovou většinou hlasů všech svých členů.

2. Výkonnému řediteli může být nápomocen jeden nebo dva ředitelé. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý, zaujme jeden z ředitelů jeho místo.

3. Ředitele agentury jmenuje a propouští na základě jejich odborné způsobilosti vztahující se k civilnímu letectví správní rada na návrh výkonného ředitele.

4. Funkční období výkonného ředitele a ředitelů trvá pět let. Funkční období je obnovitelné.

Článek 31

Pravomoci odvolacích senátů

1. V rámci agentury působí jeden nebo více odvolacích senátů.

2. Odvolací senát nebo odvolací senáty rozhodují o odvoláních proti rozhodnutím podle článku 35.

3. Odvolací senát nebo odvolací senáty jsou svolávány podle potřeby. O počtu odvolacích senátů a o přidělování úkolů senátům rozhoduje Komise postupem podle čl. 54 odst. 3.

Článek 32

Složení odvolacích senátů

1. Odvolací senát se skládá z předsedy a dvou dalších členů.

2. Předseda a dva členové mají náhradníky, kteří je zastupují v nepřítomnosti.

3. Předsedu, ostatní členy a jejich náhradníky jmenuje správní rada ze seznamu kvalifikovaných kandidátů schválených Komisí.

4. Správní rada může pro určitý případ přizvat nejvíce dva další členy z výše uvedeného seznamu, pokud se domnívá, že to vyžaduje povaha odvolání.

5. Kvalifikace požadovaná pro členy každého odvolacího senátu, pravomoci jednotlivých členů v přípravné fázi rozhodování a hlasovací podmínky určuje Komise v souladu s postupem podle čl. 54 odst. 3.

Článek 33

Členové odvolacího senátu

1. Funkční období členů odvolacího senátu včetně předsedy a jejich náhradníků trvá pět roků. Funkční období je obnovitelné.

2. Členové odvolacího senátu jsou nezávislí. Při rozhodování nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Členové odvolacích senátů nesmějí v agentuře vykonávat žádné jiné funkce. Funkci člena odvolacího senátu lze vykonávat na částečný úvazek.

4. Členové odvolacích senátů nemohou být během svého funkčního období odvoláni ani ze své funkce, ani vyškrcnuti ze seznamu, nejsou-li pro odvolání nebo vyškrcnutí závažné důvody a Komise tak nerozhodne po obdržení stanoviska správní rady.

Článek 34

Vyloučení a námitky

1. Členové odvolacích senátů se nesmějí účastnit žádného odvolacího řízení, mají-li na něm osobní zájem nebo jestliže se ho zúčastnili jako zástupci jednoho z účastníků tohoto řízení nebo jestliže se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

2. Domnívá-li se z jednoho důvodů uvedeného v odstavci 1 nebo z jiného důvodu člen odvolacího senátu, že se nemá zúčastnit určitého odvolacího řízení, informuje o tom správní radu.

3. Proti členům odvolacích senátů může kterýkoli účastník odvolacího řízení vznést námitky z kteréhokoli důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo z důvodů podezření z podjatosti. Námitka není přípustná, jestliže účastník odvolacího řízení učinil procesní úkon, i když mu byl znám důvod pro námitku. Žádná námitka nesmí být založena na státní příslušnosti členů.

4. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 odvolací senáty rozhodnou o přijatých opatřeních bez účasti daného člena. Pro účely přijetí tohoto rozhodnutí je v odvolacím senátu dotyčný člen nahrazen svým náhradníkem.

Článek 35

Rozhodnutí podléhající odvolání

1. Odvolání lze podat proti rozhodnutí agentury přijatý na základě článků 15, 46 nebo 53.
2. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek. Agentura však může pozastavit uplatňování daného rozhodnutí, umožňují-li to podle jejího názoru okolnosti.
3. Odvolání proti rozhodnutí, které neukončuje řízení ve vztahu k jednomu z účastníků, lze podat jen ve spojení s odvoláním proti konečnému rozhodnutí, pokud se v rozhodnutí neuvádí možnost samostatného odvolání.

Článek 36

Osoby oprávněné k odvolání

Každá fyzická nebo právnická osoba se může odvolat proti rozhodnutí určeném této osobě nebo proti rozhodnutí, které má sice formu rozhodnutí určeného jiné osobě, ale přímo a jednotlivě se této osoby týká. Účastníci řízení mohou být účastníky odvolacích řízení.

Článek 37

Lhůta a forma

Odvolání spolu s odůvodněním se podává agentuře písemně do dvou měsíců od oznámení o opatření vůči dané osobě, a není-li oznámeno, ode dne, kdy se o tomto opatření uvedená osoba dozví.

Článek 38

Předběžná revize

1. Považuje-li výkonný ředitel odvolání za přípustné a odůvodněné, rozhodnutí opraví. Toto ustanovení se nepoužije, stojí-li odvolávající se v řízení proti jinému účastníku.
2. Není-li do jednoho měsíce po obdržení prohlášení o důvodech pro odvolání rozhodnutí opraveno, rozhodne agentura bezodkladně, zda pozastaví uplatňování rozhodnutí v souladu s čl. 35 odst. 2 druhou větou, a postoupí odvolání odvolacímu senátu.

Článek 39

Přezkum odvolání

1. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá jeho důvody.

2. Při přezkumu odvolání odvolací senát jedná rychle. Tak často, jak je to nutné, vyzývá účastníky odvolacího řízení, aby ve stanovených lhůtách zaujali stanoviska ke sdělením, která jim vydává, nebo ke sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení jsou oprávněni přednést ústní připomínky.

Článek 40

Rozhodnutí o odvolání

Odvolací senát může vykonávat veškeré pravomoci spadající do působnosti agentury nebo může vrátit případ příslušnému orgánu agentury. Ten je vázán rozhodnutím odvolacího senátu.

Článek 41

Jednání před Soudním dvorem

1. Proti každému rozhodnutí agentury lze podat žalobu k Soudnímu dvoru ve lhůtách a za podmínek stanovených v článku 230 Smlouvy.
2. Nepřijme-li agentura rozhodnutí, lze podle článku 232 Smlouvy podat k Soudnímu dvoru žalobu pro nečinnost.
3. Agentura přijme nezbytná opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

Článek 42

Přímá žaloba

Členské státy a orgány Společenství mohou proti rozhodnutí agentury podat Soudnímu dvoru přímou žalobu.

ODDÍL III

ZPŮSOB PRÁCE

Článek 43

Postupy vypracování stanovisek, specifikací pro vydávání osvědčení a pokynů

1. Správní rada co nejdříve po vstupu tohoto nařízení v platnost stanoví průhledné postupy pro vydávání stanovisek, specifikací pro vydávání osvědčení a pokynů podle čl. 13 písm. a) a b).

Tyto postupy

- a) čerpají ze zkušeností dostupných u leteckých úřadů členských států;

b) podle potřeby využívají vhodné odborníky daných zúčastněných osob;

c) zajistí, aby agentura zveřejňovala dokumenty a na širokém základě konzultovala zúčastněné osoby podle časového plánu a postupu, který zahrnuje povinnost agentury zaujmout písemné stanovisko k postupu konzultace.

2. Agentura pro účely vypracování stanovisek, specifikací a pokynů, které mají být uplatňovány členskými státy, v souladu s článkem 14 stanoví postup konzultací členských států. Za tímto účelem může vytvořit pracovní skupinu, do které je každý členský stát oprávněn jmenovat jednoho odborníka.

3. Opatření uvedená v čl. 13 písm. a) a b) a postupy stanovené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku jsou zveřejňovány v úřední publikaci agentury.

4. Zvláštní postupy jsou stanoveny k řešení bezprostředních opatření, která má agentura přijmout, aby reagovala na bezpečnostní problém a informovala zúčastněné osoby o opatřeních, která mají přijmout.

Článek 44

Postupy přijímání rozhodnutí

1. Správní rada stanoví průhledné postupy přijímání jednotlivých rozhodnutí podle čl. 13 písm. c).

Tyto postupy zajistí

a) poskytnutí slyšení fyzickým nebo právnickým osobám, kterým je rozhodnutí určeno, a všem ostatním osobám přímo nebo nepřímo rozhodnutím dotčených;

b) aby fyzickým nebo právnickým osobám bylo rozhodnutí oznámeno a bylo zveřejněno;

c) aby fyzické nebo právní osoby, kterým je rozhodnutí určeno, a všichni ostatní účastníci řízení byli informováni o opravných prostředcích dostupných těmto osobám podle tohoto nařízení;

d) aby rozhodnutí obsahovalo odůvodnění.

2. Správní rada rovněž stanoví postupy vymezující podmínky, za kterých jsou rozhodnutí oznamována, přičemž bere patřičný ohled na postup odvolání.

3. Zvláštní postupy jsou stanoveny k řešení bezprostředních opatření, která má agentura přijmout, aby reagovala na bezpečnostní problém a informovala zúčastněné osoby o opatřeních, která mají přijmout.

Článek 45

Inspekce členských států

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Smlouvou Komisi, je agentura nápomocna Komisi při kontrole uplatňování tohoto

nařízení a prováděcích pravidel k němu tím, že podle čl. 16 odst. 1 v příslušných orgánech členských států provádí normalizační inspekce. Úředníci pověřeni podle tohoto nařízení jsou v koordinaci s vnitrostátními orgány takto zmocněni, aby v souladu s právními předpisy daného členského státu

a) zkoumali příslušné záznamy, údaje, postupy a jakýkoli jiný materiál významný pro dosažení bezpečnostní úrovně letectví v souladu s tímto nařízením;

b) pořizovali kopie nebo výpisy z těchto záznamů, údajů, postupů a ostatních materiálů;

c) požadovali ústní vysvětlení na místě;

d) vstupovali do veškerých dotčených objektů, pozemků nebo dopravních prostředků.

2. Úředníci agentury pověřeni těmito inspekcemi se při výkonu svých pravomocí prokazují písemným zmocněním, které vymezuje předmět a účel inspekce a datum, kdy má začít. V dostatečné lhůtě před inspekcí informuje agentura daný členský stát o inspekci a o totožnosti pověřených úředníků.

3. Daný členský stát se inspekcím podrobí a zajistí, aby se zúčastněné orgány nebo osoby inspekci rovněž podrobily.

4. Vyžaduje-li inspekce podle tohoto článku inspekci podniku nebo sdružení podniků, použije se článek 46. Klade-li podnik této inspekci překážky, poskytne daný členský stát úředníkům pověřeným agenturou nezbytnou pomoc k jejímu provedení.

5. Zprávy vypracované v rámci uplatňování tohoto článku jsou dostupné v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, kde byla inspekce provedena.

Článek 46

Vyšetřování podniků

1. Pro uplatnění článku 15 může agentura veškeré nezbytné vyšetřování v podnicích provádět sama nebo vyšetřováním pověřovat vnitrostátní letecké úřady nebo kvalifikované subjekty. Vyšetřování jsou prováděna v souladu s platnými právními předpisy členských států, ve kterých mají být uskutečňována. Za tímto účelem jsou osoby oprávněné podle tohoto nařízení zmocněny, aby

a) zkoumaly příslušné záznamy, údaje, postupy a jakýkoli jiný materiál významný pro vykonávání úkolů agentury;

b) pořizovaly kopie nebo výpisy z těchto záznamů, údajů, postupů a ostatních materiálů;

c) požadovaly ústní vysvětlení na místě;

d) vstupovaly do veškerých dotčených objektů, pozemků nebo dopravních prostředků.

2. Osoby oprávněné za účelem těchto vyšetřování se při výkonu svých pravomocí prokazují písemným zmocněním, které vymezuje předmět a účel vyšetřování a datum, kdy má začít.

3. V dostatečné lhůtě před vyšetřováním informuje agentura daný členský stát, na jehož území má být vyšetřování provedeno, o totožnosti pověřených osob. Na žádost agentury jsou úředníci daného členského státu nápomocni pověřeným osobám při vykonávání jejich povinností.

Článek 47

Průhlednost a styk

1. Při vyřizování žádostí o přístup k dokumentům v držení agentury se na ni vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

2. Agentura může z vlastního podnětu navazovat styk v oblastech svých úkolů. Zejména zajišťuje, aby navíc k publikacím uvedeným v čl. 43 odst. 3 veřejnost a každá zúčastněná osoba rychle obdržela objektivní, spolehlivé a snadno srozumitelné informace o práci agentury.

3. Správní rada přijme prováděcí pravidla k odstavcům 1 a 2.

4. Každá fyzická nebo právnická osoba je oprávněna obrátit se písemně na agenturu v kterémkoli z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy. Má právo na odpověď ve stejném jazyce.

ODDÍL IV

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 48

Rozpočet

1. Příjmy agentury sestávají

- a) z příspěvku od Společenství a od kterékoli evropské třetí země, se kterou Společenství uzavřelo dohody podle článku 55,
- b) z poplatků placených žadateli o osvědčení nebo o schválení vydávaných agenturou nebo držiteli těchto osvědčení nebo schválení a
- c) z poplatků za publikace, výcvik a jakékoli jiné služby poskytované agenturou.

2. Výdaje agentury zahrnují výdaje na zaměstnance, správu, infrastrukturu a provoz.

3. Výkonný ředitel sestavuje odhady příjmů a výdajů agentury na následující rozpočtový rok a spolu s plánem pracovních míst je předává správní radě.

4. Příjmy a vydání musí být v rovnováze.

5. Nejpozději do 31. března každého roku schválí správní rada návrh rozpočtu včetně předběžného plánu práce a předá jej Komisi a státům, se kterými Společenství uzavřelo dohody podle článku 55.

Komise na základě návrhu rozpočtu zanes odpovídající odhady do předběžného návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie, který v souladu s článkem 272 Smlouvy předkládá Radě. Stropy finančních výhledů Společenství pro další roky musí být dodrženy.

Jakmile státy uvedené v prvním pododstavci obdrží návrh rozpočtu, stanoví své vlastní předběžné návrhy rozpočtu.

6. Po schválení souhrnného rozpočtu rozpočtovým orgánem správní rada konečný rozpočet agentury a konečný plán práce schválí a případně je upraví podle výše příspěvku Společenství. Předá je bez prodlení Komisi a rozpočtovému orgánu.

7. Každá změna rozpočtu včetně plánu pracovních míst musí proběhnout postupem podle odstavce 5.

Článek 49

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel plní rozpočet agentury.

2. Kontrolu závazku a plateb všech výdajů a kontrolu stavu a získávání všech příjmů agentury provádí finanční kontrolor Komise.

3. Nejpozději do 31. března každého roku předá výkonný ředitel Komisi, správní radě a Účetnímu dvoru podrobné vyúčtování všech příjmů a výdajů za předchozí rozpočtový rok.

Účetní dvůr vyúčtování prozkoumá v souladu s článkem 248 Smlouvy. Každoročně zveřejní zprávu o činnosti agentury.

4. Evropský parlament vydá na základě doporučení Rady výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu.

Článek 50

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a ostatním nezákonným činnostem se na agenturu vztahuje bez omezení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze

dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾.

2. Agentura se připojí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾ a bez prodloužení přijme vhodné předpisy vztahující se na veškeré její zaměstnance.

3. Rozhodnutí týkající se dohod o financování a provádění a nástroje z nich vyplývající výslovně stanoví, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět kontroly na místě u příjemců finančních prostředků agentury a činitelů odpovědných za přidělování těchto prostředků.

Článek 51

Vyhodnocení

1. Do tří let ode dne, kdy agentura začne vykonávat své úkoly, a poté každých pět let správní rada zadá nezávislé externí vyhodnocení uplatňování tohoto nařízení.

2. Vyhodnocení posoudí účinnost, s jakou agentura plní své poslání. Rovněž posoudí vliv tohoto nařízení, agentury a jejich obvyklých pracovních postupů na zajištění vysoké úrovně bezpečnosti civilního letectví. Vyhodnocení zohlední názory všech zúčastněných osob, a to jak na evropské, tak vnitrostátní úrovni.

3. Správní rada obdrží vyhodnocení a podá Komisi doporučení týkající se změn tohoto nařízení, agentury a jejich obvyklých pracovních postupů, přičemž Komise může tato doporučení spolu s vlastním stanoviskem vhodnými návrhy předložit Evropskému parlamentu a Radě. Podle potřeby připojí akční plán s časovým rozvrhem. Vyhodnocení i doporučení se zveřejňují.

Článek 52

Finanční ustanovení

Správní rada po obdržení souhlasu Komise a stanoviska Účetního dvora přijme finanční nařízení agentury, které zejména vymezí postupy pro sestavování a plnění rozpočtu agentury v souladu s článkem 142 finančního nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.

Článek 53

Poplatky

1. Postupem podle čl. 54 odst. 3 a po konzultaci se správní radou přijme Komise nařízení o poplatcích.

2. Nařízení o poplatcích určuje zejména úkony, za které se ve shodě s čl. 48 odst. 1 platí poplatky, výši poplatků a způsob jejich placení.

3. Poplatky jsou ukládány za

- a) vydání a prodloužení osvědčení a za související funkce soustavného dozoru;
- b) poskytování služeb; tyto poplatky odpovídají skutečným nákladům každé poskytnuté jednotlivé služby;
- c) vyřizování odvolání.

Všechny poplatky se vyjadřují a platí v eurech.

4. Výše poplatků je určena na úrovni zajišťující, že jim odpovídající příjmy v zásadě dostačují ke krytí úplných nákladů poskytnutých služeb.

Po přechodné období končící dnem 31. prosince čtvrtého roku následujícího po vstupu tohoto nařízení v platnost může příspěvek podle čl. 48 odst. 1 krytí výdaje vztahující se k počáteční fázi činnosti agentury. Postupem podle čl. 54 odst. 3 lze toto období podle potřeby prodloužit nejvýše o jeden rok.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 6 rozhodnutí 1999/468/ES.

Komise před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje výbor zmíněný v odstavci 1 tohoto článku.

Doba uvedená v čl. 6 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Jestliže členský stát rozhodnutí Komise postoupí Radě, Rada může kvalifikovanou většinou ve lhůtě tří měsíců přijmout jiné rozhodnutí.

5. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 55

Účast evropských třetích zemí

Agentura je otevřená účasti evropských třetích zemí, které jsou smluvními stranami Chicagské úmluvy a uzavřely dohody s Evropským společenstvím, na jejichž základě přijaly a uplatňují právo Společenství v oblasti působnosti tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu.

Podle odpovídajících ustanovení těchto dohod budou vypracována opatření, která mimo jiné upřesňují povahu, rozsah a jednotlivá pravidla účasti těchto zemí na práci agentury včetně opatření o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

Článek 56

Zahájení činnosti agentury

1. Počínaje dnem 28. září 2003 agentura převezme úkoly při vydávání osvědčení vyplývající pro ni ve shodě s článkem

15. Do tohoto dne členské státy pokračují v uplatňování použitelných právních předpisů a úprav.

2. Během dodatečného přechodného období 42 měsíců ode dne uvedeného v odstavci 1 mohou členské státy pokračovat ve vydávání osvědčení a schválení odchýlně od článků 5, 6, 9 a 15 za podmínek stanovených Komisí v prováděcích pravidlech přijatých ke zmíněným článkům. Jestliže v tomto smyslu členské státy vydají osvědčení na základě osvědčení vydaných třetími zeměmi, zohlední prováděcí pravidla Komise zásady stanovené v čl. 9 odst. 2 písm. b) a c).

3. Až do přijetí základních požadavků v souladu s článkem 7 může agentura odchýlně od článku 43 vykonávat odpovídající úkoly podle pracovních postupů dohodnutých se sdruženými leteckými úřady.

Článek 57

Zrušení

1. Směrnice 80/51/EHS a příloha II nařízení (EHS) č. 3922/91 se zrušují s účinkem od 28. září 2003.

2. Článek 8 se vztahuje na výrobky, součásti a zařízení, organizace a osoby, kterým bylo vydáno osvědčení v souladu s předpisy uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 58

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Články 5 a 6 jsou použitelné ode dne uvedeného v prováděcích pravidlech.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2002.

Za Evropský parlament
předseda
P. COX

Za Radu
předseda
M. FISCHER BOEL

PŘÍLOHA I

Základní požadavky letové způsobilosti podle článku 5

1. **Integrita výrobku:** integrita výrobku musí být zajištěna pro všechny předpokládané letové podmínky po dobu provozní životnosti letadla. Soulad se všemi požadavky musí být prokázán vyhodnocením nebo analýzou a v případě potřeby podložen zkouškami.
 - 1.a. **Konstrukční součásti a materiály:** integrita konstrukce musí být zajištěna po celou dobu obálky provozních režimů letadla a dostatečně za tuto dobu, včetně pohonného systému, a musí být udržována po dobu provozního života letadla.
 - 1.a.1. Všechny součásti letadla, jejichž selhání by mohlo omezit integritu konstrukce, musí vyhovovat těmto podmínkám, aniž by došlo k nežádoucí deformaci nebo selhání. To zahrnuje všechny předměty značné hmotnosti a prostředky, které jejich funkci omezují.
 - 1.a.1.a. Musí být vzaty v úvahu všechny kombinace zatížení, které lze přiměřeně očekávat jak v rozmezích, tak v dostatečné míře i mimo rozmezí vah, umístění těžiště, obálky provozních režimů a životnosti letadla. To zahrnuje zatížení způsobená poryvy, letové obraty, vytváření přetlaku, přestavitelné stěny v kabině, řídicí a pohonné systémy jak při letu, tak na zemi.
 - 1.a.1.b. V úvahu musí být vzata zatížení a pravděpodobná selhání v důsledku nouzových přistání buď na zemi nebo na vodě.
 - 1.a.1.c. Dynamické účinky musí být vyrovnávány chováním konstrukce v reakci na tato zatížení.
 - 1.a.2. Letadlo nesmí vykazovat žádnou nestabilitu své aeroelasticity a žádné nadměrné vibrace.
 - 1.a.3. Výrobní postup a užití materiály při stavbě letadla musí vykazovat známé a reprodukovatelné konstrukční vlastnosti. V úvahu musí být brány každé změny v chování materiálů vztahujícím se k provoznímu prostředí.
 - 1.a.4. Účinky cyklického zatěžování, zhoršeného prostředí, zdrojů náhodných a jednotlivých poškození nesmí snížit integritu konstrukce pod přijatelnou úroveň zbytkové pevnosti konstrukce. Všechny nezbytné pokyny k zajištění zachování letové způsobilosti v tomto ohledu musí být vyhlášeny.
 - 1.b. **Pohon:** integrita pohonného systému (tj. motoru a případně vrtule) musí být prokázána po celou dobu obálky provozních režimů pohonného systému a dostatečně za tuto dobu a musí být udržována po dobu provozní životnosti pohonného systému.
 - 1.b.1. Pohonný systém musí ve svých stanovených mezích a s ohledem na důsledky pro životní prostředí a jeho podmínky poskytovat tah nebo výkon, který je na něm požadován.
 - 1.b.2. Výrobní postup a užití materiály při stavbě pohonných systémů musí vykazovat známé a reprodukovatelné strukturální chování. V úvahu musí být brány každé změny v chování materiálů vztahujícím se k provoznímu prostředí.
 - 1.b.3. Účinky cyklického zatěžování, zhoršeného prostředí a provozních podmínek a pravděpodobných následných selhání součástí nesmí snížit integritu pohonného systému pod přijatelnou úroveň. Všechny nezbytné pokyny k zajištění zachování letové způsobilosti v tomto ohledu musí být vyhlášeny.
 - 1.b.4. Všechny nezbytné pokyny, informace a požadavky týkající se bezpečného a správného propojení mezi pohonným systémem a letadlem musí být vyhlášeny.
 - 1.c. **Systémy a vybavení**
 - 1.c.1. Letadlo nesmí vykazovat žádné konstrukční rysy nebo jednotlivosti, které se v praxi ukázaly jako nebezpečné.

- 1.c.2. Letadlo včetně systémů, vybavení a zařízení požadovaných pro osvědčení typu nebo na základě provozních pravidel musí fungovat tak, jak je určeno pro jakékoli předvídatelné provozní podmínky po dobu obálky provozních režimů letadla a dostatečně za tuto dobu, přičemž v úvahu musí být bráno provozní prostředí systémů, vybavení nebo zařízení. Ostatní systémy, vybavení a zařízení nevyžadované pro osvědčení typu nebo nevyžadované na základě provozních pravidel, ať již fungující řádně nebo nesprávně, nesmí snižovat bezpečnost a nesmí nepříznivě postihovat řádné fungování jakýchkoli jiných systémů, vybavení nebo zařízení. Systémy, vybavení a zařízení musí být provozuschopné, aniž by potřebovaly mimořádné schopnosti nebo úsilí.
- 1.c.3. Systémy letadla, vybavení a související zařízení, brány samostatně a ve vztahu jednoho k druhému, musí být konstruovány tak, aby žádné jednotlivé selhání, u kterého nebyla prokázána mimořádná nepravděpodobnost, nemělo za následek jakýkoli stav katastrofického selhání, a aby pravděpodobnost jednoho stavu selhání byla v obrácením poměru k závažnosti jeho následků pro letadlo a jeho osazenstvo. Co se týče výše uvedeného kritéria jednotlivého selhání, je přijatelné předpokládat přiměřenou toleranci s ohledem na velikost a konfiguraci letadla, což může vést k tomu, že některé součásti a některé systémy helikoptér a malých letounů by nemusely tomuto kritériu vyhovovat.
- 1.c.4. Posádce nebo případně personálu údržby musí být jasným, důsledným a jednoznačným způsobem poskytnuta informace o bezpečném provedení letu a informace týkající se nebezpečných podmínek. Systémy, vybavení a ovládací prvky řízení včetně optických a akustických signalizačních zařízení musí být konstruovány a uspořádány tak, aby minimalizovaly omyly, které by mohly přispět k vzniku nebezpečí.
- 1.c.5. Je třeba učinit konstrukční předběžná opatření k minimalizování ohrožení letadla a osazenstva nebezpečím, které lze s přiměřenou pravděpodobností očekávat, jak z vnitřku tak z vnějšku letadla, včetně ochrany před možností závažného selhání nebo poruchy jakéhokoli zařízení letadla.
- 1.d. Zachování letové způsobilosti
- 1.d.1. Musí být stanoveny pokyny k zachování letové způsobilosti zajišťující, že úroveň typové certifikace letové způsobilosti letadla je udržována po dobu provozního života letadla.
- 1.d.2. Musí být zajištěny prostředky umožňující kontrolu, úpravy, mazání, odstranění nebo nahrazení součástí a zařízení, tak jak je nezbytné pro zachování letové způsobilosti.
- 1.d.3. Pokyny pro zachování letové způsobilosti musí být podle objemu údajů ve formě jedné příručky nebo více příruček. Příručky musí v praktickém uspořádání obsahovat pokyny k údržbě a opravě, informace pro obsluhu, postupy odstraňování problémů a postupy prohlídek.
- 1.d.4. Pokyny pro zachování letové způsobilosti musí obsahovat údaje o omezení letové způsobilosti, které stanoví každou závaznou lhůtu náhrady, interval kontroly a související postup kontroly.
2. Hlediska letové způsobilosti provozu výrobku
- 2.a. Musí být prokázáno, že v zájmu zabezpečení dostatečné úrovně bezpečnosti pro osoby na palubě nebo na zemi je během provozu výrobku zajištěno toto:
- 2.a.1. způsoby provozu, pro které je letadlo schváleno, musí být stanovené a stejně tak musí být stanovená omezení a informace nezbytné pro bezpečný provoz včetně omezení týkající se životního prostředí a výkonu;
- 2.a.2. letadlo musí být bezpečně říditelné a způsobilé k letovým obrátům za všech předpokládaných provozních podmínek i po případném selhání jednoho nebo případně více pohonných systémů. Patříčný ohled je třeba mít na svalovou sílu pilota, prostředí na palubě, pracovní zatížení pilota, ostatní lidské faktory a na fázi letu a jeho trvání;
- 2.a.3. musí být umožněn plynulý přechod z jedné letové fáze do druhé, aniž by bylo zapotřebí výjimečné schopnosti pilota, jeho bdělosti, svalové síly nebo pracovní zátěže za jakýchkoli pravděpodobných provozních podmínek;
- 2.a.4. letadlo musí mít takovou stabilitu, která zajistí, aby požadavky na pilota nebyly nadměrné s ohledem na fázi letu a jeho trvání;

- 2.a.5. musí být stanoveny postupy za podmínek normálního provozu, selhání a nouzového stavu;
- 2.a.6. musí být zajištěna výstražná zařízení nebo jiná varovná zařízení přiměřená typu a určená k zabránění překročení normální letové obálky;
- 2.a.7. charakteristiky letadla a jeho systémů musí umožnit bezpečný návrat z možného hraničního překročení letové obálky.
- 2.b. Členům posádky musí být dostupné údaje o provozním omezení a ostatní informace nezbytné pro bezpečný provoz.
- 2.c. Provoz výrobků musí být chráněn před nebezpečím způsobeným nepříznivými vnějšími nebo vnitřními podmínkami i podmínkami prostředí.
 - 2.c.1. Zejména nesmí nastat žádné nebezpečné podmínky způsobené vystavením se jevům, jako jsou například nepříznivé počasí, blesk, nálet ptáků, vysokofrekvenční radioaktivní pole, ozón, apod., jejichž výskyt lze přiměřeně očekávat v průběhu provozu výrobku.
 - 2.c.2. Prostory pro cestující musí cestujícím zajišťovat dostatečné podmínky přepravy a dostatečnou ochranu před jakýmkoli očekávaným nebezpečím vznikajícím při letovém provozu nebo v nouzových situacích včetně nebezpečí požáru, vzniku kouře, toxických plynů a náhlého snížení tlaku. Musí být učiněna opatření, aby osazenstvo mělo jakoukoli přiměřenou naději vyhnout se vážnému zranění, být rychle evakuováno z letadla a ochráněno před účinkem zpomalovacích sil v případě nouzového přistání na zemi nebo na vodě. Podle potřeby musí být vydána jasná a jednoznačná znamení nebo oznámení k informování osazenstva o vhodném bezpečném chování a o umístění a správném používání bezpečnostního vybavení. Požadované bezpečnostní vybavení musí být snadno dostupné.
 - 2.c.3. Prostory pro posádku musí být uspořádány tak, aby usnadnily jak letový provoz, tak možnosti situačního uvědomování a zvládnání jakékoli očekávatelné situace a nouzových stavů. Prostředí prostoru pro posádku nesmí ohrozit schopnost posádky vykonávat její úkoly a jeho uspořádání musí být takové, aby zamezilo vzniku překážek během provozu a nesprávné používání ovládacích prvků řízení.
- 3. Organizace (včetně fyzických osob působících při navrhování, výrobě nebo údržbě).
 - 3.a. Schválení organizace musí být vydáno za předpokladu splnění těchto podmínek:
 - 3.a.1. organizace musí mít všechny prostředky nezbytné pro oblast působnosti její práce. Tyto prostředky se skládají mimo jiné ze zařízení, personálu, vybavení, nástrojů a materiálů, dokumentace úkolů, odpovědnosti a postupů, přístupu k příslušným údajům a z vedení záznamů;
 - 3.a.2. organizace musí zavést a udržovat řídicí systém, který zajišťuje soulad se základními požadavky letové způsobilosti, a musí se snažit o trvalé zdokonalování tohoto systému;
 - 3.a.3. organizace musí podle potřeby uzavřít dohody s ostatními příslušnými organizacemi s cílem zajistit zachování souladu se základními požadavky letové způsobilosti;
 - 3.a.4. organizace musí zřídit systém hlášení a řešení výskytu případů, který musí být užíván v rámci řídicího systému podle bodu 3.a.2. a v rámci dohod podle bodu 3.a.3. s cílem přispět k trvalému zlepšování bezpečnosti výrobků.
 - 3.b. Na organizace pro výcvik v údržbě se nevztahují podmínky podle bodů 3.a.3. a 3.a.4.

PŘÍLOHA II

Letadla podle čl. 4 odst. 2

Letadla, na která se nevztahuje čl. 4 odst. 1 jsou letadla, pro která osvědčení typu nebo osvědčení letové způsobilosti nebyla vydána na základě tohoto nařízení a prováděcích pravidel k němu a která spadají do jedné z těchto kategorií:

- a) letadla mající zřejmý historický význam týkající se
 - i) účasti na pozoruhodné historické události, nebo
 - ii) významného kroku ve vývoji letectví, nebo
 - iii) významné úlohy, kterou plnily v armádě členského státua vyhovují jednomu nebo více z těchto kritérií:
 - i) jejich původní návrh je určen jako starší než 40 let;
 - ii) jejich výroba byla zastavena nejméně před 25 lety;
 - iii) v členských státech je registrováno méně než 50 letadel stejné základní konstrukce;
 - b) letadla specificky určená nebo upravená pro výzkumné, experimentální nebo vědecké účely a pravděpodobně vyráběná ve velmi omezených počtech;
 - c) letadla, ze kterých alespoň 51 % bylo postaveno amatérem nebo neziskovou organizací amatérů pro jejich vlastní účely a bez obchodního cíle;
 - d) letadla, jejichž původní návrh byl zamýšlen pouze pro vojenské účely;
 - e) letouny více než dvoumístné, jejichž kritická rychlost nebo nejmenší rychlost ustáleného letu při přistávací konfiguraci nepřekračuje 35 uzlů kalibrované rychlosti (CAS) a maximální vzletová hmotnost (MTOM) nepřesahuje
 - i) 300 kg pro jednomístný pozemní letoun, nebo
 - ii) 450 kg pro dvoumístný pozemní letoun, nebo
 - iii) 330 kg pro jednomístný obojživelný letoun nebo jednomístný vodní letoun, nebo
 - iv) 495 kg pro dvoumístný obojživelný letoun nebo dvoumístný vodní letoun za předpokladu, že při provozu jako vodní letoun a jako pozemní letoun spadají pod meze MTOM příslušné těmto letounům;
 - f) „kluzáky“ o strukturální hmotnosti méně než 80 kg, jde-li o jednomístný letoun nebo 100 kg, jde-li o dvoumístný letoun, včetně letounů s nožním spouštěčem;
 - g) letadla bez posádky s celkovou hmotností bez pilota menší než 150 kg;
 - h) jakákoli jiná letadla s celkovou hmotností bez pilota menší než 70 kg.
-